

uitspraak

RECHTBANK BREDA

Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 11/5525 WOB

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

R.C. Hartelust B.V., gevestigd te Tilburg, eiseres,
gemachtigde: mr. G.A. van der Veen

en

de Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 31 maart 2011 (primair besluit), heeft verweerder naar aanleiding van een daartoe strekkend verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) besloten tot openbaarmaking van inspectierapporten van de Voedsel en Waren Autoriteit over het door eiseres geëxploiteerde bedrijf. Verweerder heeft daarbij een uitzondering gemaakt voor wat betreft de naam van het bedrijf waar de inspecties hebben plaatsgevonden, de naam van de contactpersoon die betrokken is bij het bedrijf, de nummers van de ambtenaren van de Voedsel en Waren Autoriteit die de inspecties hebben uitgevoerd en de gegevens over de beveiliging van het bedrijf. Verweerder heeft daarbij opgemerkt, dat hij de documenten niet eerder zal verstrekken dan vier weken nadat het primaire besluit is bekendgemaakt.

Bij brief van 21 april 2011 heeft verweerder de openbaarmaking opgeschort totdat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan.

Bij uitspraak van 20 juni 2011 heeft de voorzieningenrechter het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen.

Bij besluit van 20 september 2011 (bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 8 februari 2012.

Eiseres heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. G.A. van der Veen en mr. O. Kwast. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr.drs. M.S.C. van Gestel.

Overwegingen

1. Door de uitspraak van de voorzieningenrechter zijn de inspectierapporten inmiddels openbaar. Verweerder heeft bij het bestreden besluit – impliciet – aangenomen dat eiseres nog procesbelang bij een heroverweging van het primaire besluit. Blijkens de inmiddels openbaar gemaakte inspectierapporten betreft het telkenmale 26 standaardvragen

die als een checklist fungeren. De inspecteurs hebben de vragen beantwoord en een enkele maal voorzien van een korte toelichting. De aard van het onderhavige Wob-verzoek in samenhang met het gegeven dat de inspectierapporten met enige regelmaat worden opgemaakt, maakt ook naar het oordeel van de rechtbank dat eiseres nog steeds belang heeft bij beoordeling van de rechtmatigheid van de openbaarmaking. Hoewel de openbaarheid van de onderhavige inspectierapporten niet meer ongedaan gemaakt kan worden zal het oordeel van de rechtbank van belang zijn bij soortgelijke besluiten van verweerder in de toekomst. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat de antwoorden en de toelichtingen kunnen verschillen en dat - naar eiseres heeft gesteld - de antwoorden op de inmiddels openbaar gemaakte rapporten hebben geleid tot vervolgvragen, waaronder ook een verzoek bij de Duitse autoriteiten. De rechtbank zal daarom overgaan tot inhoudelijke beoordeling van het door eiseres in beroep bestreden besluit.

2. Eiseres heeft in beroep aangevoerd dat de inspectielijsten betrekking hebben op (vertrouwelijke) bedrijfs- en fabricagegegevens, dat openbaarmaking ervan leidt tot onevenredig nadeel voor eiseres en voorts dat deze lijsten door de Voedsel en Waren Autoriteit zijn opgemaakt voor intern beraad.

3. Artikel 2, eerste lid, van de Wob bepaalt dat een bestuursorgaan bij de uitvoering van zijn taak, onverminderd het elders bij wet bepaalde, informatie verstrekt overeenkomstig deze wet en daarbij uitgaat van het algemeen belang van openbaarheid van informatie.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wob kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan of een onder verantwoordelijkheid van een bestuursorgaan werkzame instelling, dienst of bedrijf.

Een verzoek om informatie wordt op grond van artikel 3, vijfde lid, van de Wob ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11.

Krachtens artikel 10, eerste lid, aanhef en sub c, van de Wob blijft het verstrekken van informatie ingevolge deze wet achterwege voor zover dit bedrijfs- en fabricagegegevens betreft, die door natuurlijke personen of rechtspersonen vertrouwelijk aan de overheid zijn meegedeeld.

Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob, blijft het verstrekken van informatie ingevolge deze wet eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.

In artikel 11, eerste lid, van de Wob is bepaald, dat ingeval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, geen informatie wordt verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.

4. Volgens vaste jurisprudentie - verwezen zij naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 3 februari 2010, LJN: BL1831 - dient artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wob naar zijn aard restrictief te worden uitgelegd. Van bedrijfs- en fabricagegegevens is slechts sprake, indien en voor zover uit die gegevens wetenswaardigheden kunnen worden afgelezen of afgeleid met betrekking tot de technische bedrijfsvoering of het productieproces dan wel met betrekking tot de afzet van de producten of de kring van afnemers en leveranciers.

De rechtbank is van oordeel dat uit de openbaar gemaakte inspectierapporten geen wetenswaardigheden kunnen worden afgelezen of afgeleid met betrekking tot de technische bedrijfsvoering of het productieproces. Eiseres heeft in beroep geen argumenten naar voren gebracht die de rechtbank tot een ander oordeel kan brengen dan het oordeel van de voorzieningenrechter.

5. Met betrekking tot de stelling van eiseres dat openbaarmaking van de inspectierapporten leidt tot onevenredig nadeel voor eiseres, overweegt de rechtbank dat op deze rapporten naam en adres van de inspectielocatie is weggelakt. Naar verweerder heeft gesteld is hij niet in staat om regelmatig alle inspectierapporten van de Voedsel en Waren Autoriteit (geanonimiseerd) openbaar te maken. Verweerder is daartoe ook niet verplicht. Hij is echter op grond van de Wob, met inachtneming van de daarin opgenomen uitzonderingen en beperkingen, wel verplicht tot openbaarmaking van rapporten waar een gericht verzoek aan ten grondslag ligt. Dit betekent dat de indieners van een verzoek om openbaarmaking van inspectierapporten van een bepaald bedrijf, ondanks de anonimisering, altijd zullen weten op welk bedrijf de openbaar gemaakte rapporten betrekking hebben. Daarin verschilt eiseres niet van andere bedrijven die onderworpen zijn aan het toezicht van de Voedsel en Waren Autoriteit. De stelling van eiseres dat zij onevenredig wordt benadeeld omdat het onderhavige verzoek is beperkt tot de rapporten van de inspecties bij haar bedrijf in Tilburg, miskent de strekking van openbaarmaking. Die strekking is niet de bekendmaking van de inspectierapporten aan degene die verzocht heeft om openbaarmaking maar een openbaarmaking die geldt voor iedereen, waarbij het voor willekeurige derden niet duidelijk zal zijn op welk bedrijf de rapporten betrekking hebben. Dat de in geding zijnde openbaarmaking heeft geleid tot gerichte andere verzoeken om openbaarmaking van gegevens omtrent het bedrijf van eiseres, betekent dan ook niet dat sprake is van onevenredige benadeling. Elk van deze verzoeken zal, voor zover gedaan aan Nederlandse bestuursorganen, weer getoetst moeten worden aan de Wob.

6. Aangezien de inspectierapporten de constatering bevatten van hetgeen de inspecteurs feitelijk ter plaatse hebben aangetroffen, een enkele keer aangevuld met een korte toelichting, kan de rechtbank eiseres wel volgen in haar stelling dat deze rapporten zijn opgemaakt ten behoeve van intern beraad. Maar juist omdat de onderzoeksbevindingen feitelijk van aard zijn kunnen zij niet worden aangemerkt als persoonlijke beleidsopvattingen. Ook in de toelichtingen zijn geen persoonlijke beleidsopvattingen opgenomen.

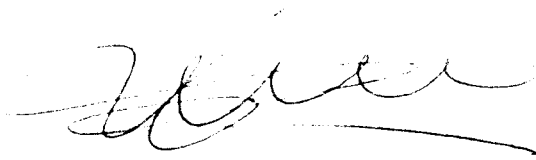
7. Het vorenstaande leidt de rechtbank tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Voor een proceskostenveroordeling bestaat dan ook geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.P. Hertsig, rechter, in aanwezigheid van mr. P.H.M. Verdonschot, griffier.

De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 1 maart 2012.

P.H.M. Verdonschot, griffier

L.P. Hertsig, rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 09 MAART 2012

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

